To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

OKVIRNI SKLEP SVETA 2004/757/PNZ

z dne 25. oktobra 2004

o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami

(UL L 335, 11.11.2004, str. 8)

spremenjen z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva (EU) 2017/2103 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2017	L 305	12	21.11.2017

▼B

OKVIRNI SKLEP SVETA 2004/757/PNZ

z dne 25. oktobra 2004

o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami

Člen 1

Opredelitve

V tem okvirnem sklepu:

▼M1

1. je „prepovedana droga“ kar koli od naslednjega:

   (a) snov, zajeta v Enotni konvenciji Združenih narodov o mamilih iz leta 1961, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1972, ali v Konvenciji Združenih narodov o psihotropnih substancah iz leta 1971;

   (b) katera koli snov iz Priloge;

▼B

2. *so* „predhodne sestavine“ vse snovi, razvrščene v zakonodaji Skupnosti za izvajanje obveznosti, ki izhajajo iz člena 12 Konvencije Združenih narodov proti nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi z dne 20. decembra 1988;

3. *je* „pravna oseba“ vsak pravni subjekt, čigar status opredeljuje veljaven nacionalni zakon, z izjemo držav ali drugih javnih organov, ki izvajajo svoje suverene pravice, ter javnih mednarodnih organizacij;

▼M1

4. je „nova psihoaktivna snov“ snov v čisti obliki ali v pripravku, ki ni zajeta v Enotni konvenciji Združenih narodov o mamilih iz leta 1961, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1972, ali v Konvenciji Združenih narodov o psihotropnih substancah iz leta 1971, a lahko predstavlja zdravstvena ali socialna tveganja, podobna tistim, ki jih predstavljajo snovi, zajete v teh konvencijah;

5. je „pripravek“ mešanica, ki vsebuje eno ali več novih psihoaktivnih snovi.

Člen 1a

Postopek za vključitev novih psihoaktivnih snovi v opredelitev pojma „prepovedana droga“

1. Komisija na podlagi ocene tveganja ali skupne ocene tveganja, izvedene na podlagi člena 5c Uredbe (ES) št. 1920/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in v skladu z merili iz odstavka 2 tega člena brez nepotrebnega odlašanja v skladu s členom 8a sprejme delegirani akt o spremembi Priloge k temu okvirnemu sklepu, s katerim se vanjo doda ena ali več novih psihoaktivnih snovi ter se določi, da ena ali več

([1]) Uredba (ES) št. 1920/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o Evropskem centru za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (UL L 376, 27.12.2006, str. 1).

▼M1

novih psihoaktivnih snovi predstavlja resna tveganja za javno zdravje in, odvisno od primera, resna socialna tveganja na ravni Unije ter da je oziroma so vključene v opredelitev pojma „prepovedana droga“.

2. Komisija pri odločanju o tem, ali naj sprejme delegirani akt iz odstavka 1, upošteva, ali so razširjenost ali vzorci uporabe nove psihoaktivne snovi ter njena dostopnost in možnost širjenja v Uniji znatni ter ali škoda za zdravje, ki jo povzroči uživanje nove psihoaktivne snovi ter ki je povezana z njeno akutno ali kronično toksičnostjo in možnostmi zlorabe ali potencialom za zasvojenost, ogroža življenje. Šteje se, da škoda za zdravje ogroža življenje, če je za novo psihoaktivno snov verjetno, da bo povzročila smrt ali smrtonosne poškodbe, resne bolezni, resne fizične ali duševne okvare ali znatno širjenje bolezni, vključno z virusi, ki se prenašajo s krvjo.

Komisija poleg tega upošteva, ali je socialna škoda, ki jo nova psihoaktivna snov povzroča posameznikom in družbi, resna, in zlasti ali nova psihoaktivna snov na socialno vedenje in javni red vpliva tako, da povzroča kršenje javnega reda ali nasilno ali asocialno vedenje, kar ima za posledico nastanek škode uporabniku, drugim osebam ali lastnini, oziroma ali so kriminalne dejavnosti, vključno z organiziranim kriminalom, povezane z novo psihoaktivno snovjo, sistematične ter ali vključujejo znatne nedovoljene dobičke ali znatne gospodarske stroške.

3. Če v roku šestih tednov od datuma prejema poročila o oceni tveganja ali skupnega poročila o oceni tveganja, pripravljenega na podlagi člena 5c(6) Uredbe (ES) št. 1920/2006, Komisija ugotovi, da ni treba sprejeti delegiranega akta za vključitev ene ali več novih psihoaktivnih snovi v opredelitev pojma „prepovedana droga“, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem pojasni, zakaj tega ne bo storila.

4. V zvezi z novimi psihoaktivnimi snovmi, dodanimi v Prilogo k temu okvirnemu sklepu, države članice, ki tega še niso storile, v najkrajšem možnem času, najpozneje pa v šestih mesecih po začetku veljavnosti delegiranega akta o spremembi Priloge, uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uporabo določb tega okvirnega sklepa za zadevne nove psihoaktivne snovi. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na ta okvirni sklep ali pa sklic nanj navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 1b

Nacionalni nadzorni ukrepi

Države članice lahko brez poseganja v svoje obveznosti iz tega okvirnega sklepa na svojem ozemlju glede novih psihoaktivnih snovi ohranijo ali uvedejo kakršne koli nacionalne nadzorne ukrepe, za katere menijo, da so ustrezni.

▼B

Člen 2

Kazniva dejanja, povezana z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so kazniva naslednja naklepna dejanja, kadar so storjena neupravičeno:

(a) pridelava, proizvodnja, pridobivanje, priprava, ponujanje, ponujanje za prodajo, distribucija, prodaja, dostava pod kakršnimi koli pogoji, posredovanje, pošiljanje, tranzitno pošiljanje, prevoz, uvoz ali izvoz prepovedanih drog;

(b) gojenje opijskega maka, koke in konoplje;

(c) posest ali nakup prepovedanih drog z namenom izvajanja ene od pod (a) naštetih dejavnosti;

(d) proizvodnja, prevoz ali distribucija predhodnih sestavin ob zavedanju, da bodo uporabljene za nedovoljeno pridelavo ali proizvodnjo prepovedanih drog.

2. Dejanja iz odstavka 1 ne sodijo na področje uporabe tega okvirnega sklepa, kadar jih storilci storijo izključno za namene svoje osebne porabe, kakor jo opredeljuje nacionalna zakonodaja.

Člen 3

Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za kriminalizacijo napeljevanja, pomoči in poskusa storitve kaznivih dejanj iz člena 2.

2. Vsaka država članica lahko izključi protipravnost poskusa ponujanja ali priprave prepovedanih drog iz člena 2(1)(a) in poskusa posesti prepovedanih drog iz člena 2(1)(c).

Člen 4

Kazni

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja, opredeljena v členih 2 in 3, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2 kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od enega do treh let zapora.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2(1)(a), (b) in (c) kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od pet do deset let zapora v naslednjih okoliščinah:

(a) kaznivo dejanje zadeva veliko količino prepovedanih drog;

▼B

(b) kaznivo dejanje je povezano z zdravju najbolj škodljivimi prepovedanimi drogami, ali pa je povzročilo škodo za zdravje številnih oseb.

3. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz odstavka 2, če so bila storjena v okviru hudodelske združbe, opredeljene v Skupnem ukrepu 98/773/PNZ z dne 21. decembra 1998 o kaznivosti udeležbe v hudodelski združbi v državah članicah Evropske unije ([1]), kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo odvzema prostosti najmanj deset let.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2(1)(d), če so bila storjena v okviru hudodelske združbe, opredeljene v Skupnem ukrepu 98/733/PNZ, predhodne sestavine pa so bile namenjene za pridelavo ali proizvodnjo prepovedanih drog v okoliščinah iz odstavkov 2(a) ali (b), kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo odvzema prostosti najmanj od pet do deset let.

5. Brez poseganja v pravice žrtev in pravice drugih dobrovernih tretjih oseb vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zaplembo snovi, ki so predmet kaznivih dejanj iz členov 2 in 3, predmetov, ki so bili uporabljeni ali pa je obstajal namen za njihovo uporabo pri teh kaznivih dejanjih, in premoženjske koristi od teh kaznivih dejanj, ali za zaplembo premoženja, katerega vrednost ustreza vrednosti te premoženjske koristi, snovi ali predmetov.

Izrazi „zaplemba“, „predmet“, „premoženjska korist“ in „premoženje“ imajo enak pomen kot v členu 1 Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, iz leta 1990.

Člen 5

Posebne okoliščine

Ne glede na člen 4 lahko vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, v skladu s katerimi se kazni iz člena 4 lahko znižajo, če se storilec kaznivega dejanja:

(a) odpove kriminalni dejavnosti, povezani z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami; in

(b) upravnim ali pravosodnim organom posreduje informacije, ki jih ni mogoče pridobiti na noben drug način in jim s tem pomaga:

(i) preprečiti ali ublažiti učinke kaznivega dejanja;

(ii) identificirati ali kaznovati druge storilce kaznivega dejanja;

(iii) najti dokaze; ali

(iv) preprečiti nadaljnja kazniva dejanja iz členov 2 in 3.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da pravne osebe lahko odgovarjajo za katero koli kaznivo dejanje

([1]) UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

▼B

iz členov 2 in 3, ki ga v njihovo korist stori oseba, ki deluje bodisi samostojno ali pa kot član organa te pravne osebe, njen vodilni položaj znotraj te pravne osebe pa temelji na:

(a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe;

(b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe;

(c) pristojnosti za opravljanje nadzora v pravni osebi.

2. Poleg navedenih primerov iz odstavka 1 vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da pravne osebe lahko odgovarjajo tudi v primeru, ko sta pomanjkljiv nadzor ali kontrola osebe iz odstavka 1 omogočila, da je njej podrejena oseba v korist te pravne osebe storila eno od kaznivih dejanj iz členov 2 ali 3.

3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki so storilci, napeljevalci ali pomočniki katerih koli kaznivih dejanjih iz členov 2 in 3.

Člen 7

Sankcije zoper pravne osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, ki je odgovorna na podlagi člena 6(1), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo denarne kazni kazenske ali nekazenske narave, vključno z naslednjimi sankcijami:

(a) izključitev iz upravičenosti do davčnih olajšav ali drugih ugodnosti ali državne pomoči;

(b) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

(c) uvedba sodnega nadzora;

(d) sodni nalog za likvidacijo;

(e) začasno ali stalno zaprtje poslovalnic, ki so služile za izvršitev kaznivega dejanja;

(f) zaplemba snovi, ki so predmet kaznivih dejanj iz členov 2 in 3, predmetov, ki so bili uporabljeni ali pa je obstajal namen za njihovo uporabo pri teh kaznivih dejanjih, in premoženjske koristi od teh kaznivih dejanj, ali zaplemba premoženja, katerega vrednost ustreza vrednosti te premoženjske koristi, snovi ali predmetov, v skladu s členom 4(5).

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pravna oseba, ki je odgovorna na podlagi člena 6(2), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami ali ukrepi.

Člen 8

Sodna pristojnost in pregon

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi predvidi svojo sodno pristojnost za kazniva dejanja iz členov 2 in 3, kadar je:

(a) kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju;

▼B

(b) storilec njen državljan; ali

(c) kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na ozemlju te države članice.

2. Kadar je kaznivo dejanje storjeno izven njenega ozemlja, se država članica lahko odloči, da ne bo uporabljala pravil o sodni pristojnosti iz odstavkov 1(b) in 1(c), ali pa, da jih bo uporabljala le v posebnih primerih ali okoliščinah.

3. Država članica, ki v skladu s svojo zakonodajo ne izroča svojih državljanov, sprejme potrebne ukrepe, ki ji omogočajo sodno pristojnost in pregon, kadar je to primerno, kaznivega dejanja iz členov 2 in 3, če ga njen državljan zagreši zunaj njenega ozemlja.

4. Če se države članice odločijo uporabiti odstavek 2, o tem obvestijo Generalni sekretariat Sveta in Komisijo, pri čemer, če je to primerno, navedejo tudi posebne primere ali okoliščine, na katere se njihove odločitve nanašajo.

▼M1

Člen 8a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 1a se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 22. novembra 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 1a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([1]).

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 1a, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

([1]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

▼B

Člen 9

Izvajanje in poročila

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za uskladitev z določbami tega okvirnega sklepa do 12. maja 2006.

2. Države članice v roku iz odstavka 1 Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji posredujejo besedila določb, ki v tem okvirnem sklepu določene obveznosti prenašajo v njihovo nacionalno zakonodajo. Komisija najkasneje do 12. maja 2009 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju izvajanja okvirnega sklepa, vključno z njegovimi učinki na pravosodno sodelovanje na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami. Na podlagi tega poročila Svet najkasneje v šestih mesecih po predložitvi poročila oceni, ali so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s tem okvirnim sklepom.

Člen 10

Ozemeljska uporaba

Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

Člen 11

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼M1

PRILOGA

Seznam snovi iz točke 1(b) člena 1

1. P-metiltioamfetamin ali 4-metiltioamfetamin, kot je naveden v Sklepu Sveta 1999/615/PNZ ([1]).

2. Parametoksi-metilamfetamin ali N-metil-1-(4-metoksi-fenil)-2-aminopropan, kot je naveden v Sklepu Sveta 2002/188/PNZ ([2]).

3. 2,5-dimetoksi-4-jodofenetilamin, 2,5-dimetoksi-4-etiltiofenetilamin, 2,5-dimetoksi-4-(n)-propiltiofenetilamin in 2,4,5-trimetoksiamfetamin, kot so navedeni v Sklepu Sveta 2003/847/PNZ ([3]).

4. 1-benzilpiperazin ali 1-benzil-1,4-diazacikloheksan ali N-benzilpiperazin ali benzilpiperazin, kot je naveden v Sklepu Sveta 2008/206/PNZ ([4]).

5. 4-metilmetkatinon, kot je naveden v Sklepu Sveta 2010/759/EU ([5]).

6. 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amin (4,4′-DMAR) in 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazin (MT-45), kot sta navedena v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metilamfetamin, kot je naveden v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jodo-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamin (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamid (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleron (MDPV) in 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanon (metoksetamin), kot so navedeni v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropil)indol, kot je naveden v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (α-pirolidinovalerofenon, α-PVP), kot je naveden v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2016/1070 ([10]).

([1]) Sklep Sveta 1999/615/PNZ z dne 13. septembra 1999 o opredelitvi 4-MTA kot nove sintetične droge, za katero veljajo nadzorni ukrepi in kazenske sankcije (UL L 244, 16.9.1999, str. 1).

([2]) Sklep Sveta 2002/188/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ukrepih za nadzor in kazenskih sankcijah za novo sintetično drogo PMMA (UL L 63, 6.3.2002, str. 14).

([3]) Sklep Sveta 2003/847/PNZ z dne 27. novembra 2003 o ukrepih nadzora in kazenskih sankcijah glede novih sintetičnih drog 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 in TMA-2 (UL L 321, 6.12.2003, str. 64).

([4]) Sklep Sveta 2008/206/PNZ z dne 3. marca 2008 o nadzornih ukrepih in kazenskih določbah za novo psihoaktivno snov 1-benzilpiperazin (BZP) (UL L 63, 7.3.2008, str. 45).

([5]) Sklep Sveta 2010/759/EU z dne 2. decembra 2010 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-metilmetkatinon (mefedron) (UL L 322, 8.12.2010, str. 44).

([6]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1873 z dne 8. oktobra 2015 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amin (4,4′-DMAR) in 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazin (MT-45) (UL L 275, 20.10.2015, str. 32).

([7]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1874 z dne 8. oktobra 2015 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-metilamfetamin (UL L 275, 20.10.2015, str. 35).

([8]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1875 z dne 8. oktobra 2015 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-jodo-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamin (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamid (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleron (MDPV) in 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanon (metoksetamin) (UL L 275, 20.10.2015, str. 38).

([9]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1876 z dne 8. oktobra 2015 o uvedbi nadzornih ukrepov za 5-(2-aminopropil)indol (UL L 275, 20.10.2015, str. 43).

([10]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2016/1070 z dne 27. junija 2016 o uvedbi nadzornih ukrepov za 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (α-pirolidinovalerofenon, α-PVP) (UL L 178, 2.7.2016, str. 18).

▼**M1**

11. Metil 2-[[1-(cikloheksilmetil)-1H-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA), kot je naveden v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2017/369 ([1]).

12. N-(1-fenetilpiperidin-4-il)-N-fenilakrilamid (akriloilfentanil), kot je naveden v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2017/1774 ([2]).

([1]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/369 z dne 27. februarja 2017 o uvedbi nadzornih ukrepov za metil 2-[[1-(cikloheksilmetil)-1H-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA) (UL L 56, 3.3.2017, str. 210).

([2]) Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/1774 z dne 25. septembra 2017 o uvedbi nadzornih ukrepov za *N*-(1-fenetilpiperidin-4-il)-*N*-fenilakrilamid (akriloilfentanil) (UL L 251, 29.9.2017, str. 21).